

Gestionar els desastres

És possible un món més segur?

Un cartell indica una ruta d'evacuació de la zona de Phuket (Tailàndia) en cas que es produeixi un tsunami

La capacitat humana de planificar és l'element clau per minimitzar els efectes dels anomenats desastres naturals. La major part dels països hi treballen en funció de les seves possibilitats, però les solucions són encara lluny.

Albert Punsola

albertpv@auna.com

►► Les Nacions Unides està ultimant un document sobre la reducció del risc associat als desastres a escala global. Es tracta de la suma del treball col·lectiu dels governs de tots els països implicats en aquests objectius –un total de 168– que es va iniciar l'any 2005 i que s'estendrà fins l'any 2015. Aquest treball, que veurà la llum abans de finals d'any, es duu a terme en el marc d'una estratègia internacional impulsada per l'ONU i permet copsar l'estat de la qüestió a escala global en un moment en què es continua comprovant la mala gestió davant dels desastres naturals, com s'ha pogut veure amb ocasió del darrer terratrèmol del Perú.

Les conclusions del document mostren dues realitats que poden ser contradictòries. La primera és que avui la major part dels estats estan compromesos en diferent mesura en accions i

"Si el creixement de les ciutats és caòtic, els efectes destructius dels desastres naturals es multipliquen"

estratègies per minimitzar l'efecte dels desastres naturals. La segona és la gran dificultat dels països amb menys recursos per controlar tendències com ara el creixement demogràfic i els fenòmens que hi porta associats, entre ells i de manera destacada, el creixement urbà descontrolat, amb infraestructures precàries i amb un abandó del manteniment per part de les autoritats.

En principi, el creixement de les ciutats és senyal de desenvolupament econòmic. Però si aquest es produeix de manera caòtica i en llocs de risc

d'inundacions o de moviments sísmics, els efectes destructius es multipliquen en cas de desastre. Aquesta tendència ha augmentat en els darrers anys arreu del planeta. Arribats en aquest punt, la capacitat financera d'un estat per afrontar una catàstrofe en el moment que succeeix, sobretot de cara a una futura reconstrucció, queda desbordada. Per a aquests casos caldria que l'ajut internacional centrat sovint en escoles i hospitals, d'altra banda absolutament necessaris, s'estengués també a àmbits decisius com el *know-how* en planificació urbanística i tècniques d'edificació.

El canvi climàtic, per la seva part, té com a conseqüència un increment en la freqüència i intensitat de fenòmens extrems com ara tempestes, inundacions i sequeres. L'informe d'enguany del grup d'experts del Panell Intergovernamental ha identificat els indrets del món que més pateixen i patiran aquests fenòmens com són l'Àfrica Subsahariana i els grans deltes del sud d'Àsia, llocs on la pobresa és molt accentuada. Tot i així, els efectes del Katrina a Nova Orleans van fer palès que totes les regions del món han de tenir plans de previsió. Igualment, aquest cas va recordar que el fet de disposar del potencial per actuar en aquest sentit no és sempre una garantia de fer-ho. Un altre element clau és l'establiment de sistemes d'alerta que, per exemple, en l'àrea afectada pel tsunami del 2005 han millorat notablement. Sovint ha de produir-se una tragèdia per esperarar l'acció.

No tots els desastres són iguals. Alguns són menys previsibles que d'altres com ara els terratrèmols i alguns no són totalment naturals ja que, si bé es produeixen en la natura, són com a conseqüència de l'acció humana. En ambdós casos els desastres serveixen per qüestionar un paradigma econòmic basat en un consum energètic i de recursos desmesurat, que no reorienta prou els beneficis a protegir les persones dels riscos que, en part, genera.¶

El Vaticà aposta per l'energia solar i els boscos climàtics

Predicar amb l'exemple

► El pontificat de Benet XVI, si bé és menys mediàtic que el del seu predecessor, està projectant idees cap a l'opinió pública i, també, la necessitat d'intensificar el compromís moral amb la realitat que vivim.

A banda dels afers socials i culturals on l'església catòlica fa saber tradicionalment el seu punt de vista, el medi ambient també ha estat objecte dels discursos papals. Benet XVI va subratllar fa uns mesos la necessitat que la comunitat internacional esdevingui més sensible en els afers ecològics. De fet, el Vaticà, del qual el Sant Pare és cap de l'Estat, està construint una política amb perfil propi en aquest aspecte on destaca, per exemple, l'extensió dels sistemes de

generació d'energia amb panells solars en el seu territori.

Però potser la iniciativa més sorprenent ha estat l'acord del Vaticà amb una empresa hongaresa per plantar un bosc de 15 hectàrees en una illa del riu Tizsa a Hongria. Aquest bosc, que rebrà el nom de bosc climàtic vaticà, podrà absorbir en proporció les emissions de diòxid de carboni ocasionades actualment pel consum energètic de l'estat més petit d'Europa. Tot i que no es tracta de cap solució definitiva per al model energètic i el problema associat de les emissions a gran escala, la iniciativa ha estat de moment molt ben acollida per tots els sectors, inclosos els ecologistes. ¹

El Vaticà instal·larà panells fotovoltaics en algunes de les seves instal·lacions com ara l'auditori Pau VI

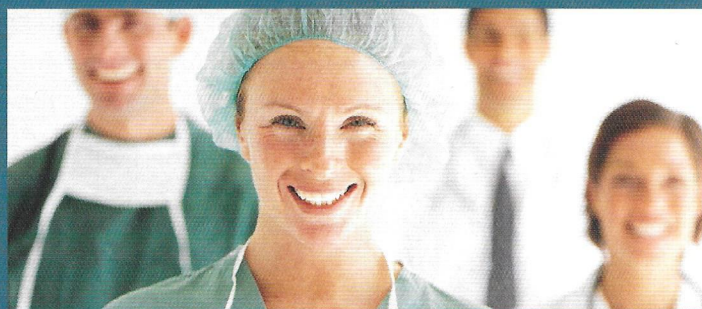

MÚTUA
General de Catalunya

Col·legi d'enginyers tècnics industrials de Barcelona

assegurem els col·legiats

assistència sanitària | indemnització salut
vida | accidents | estalvi | jubilació

Mútua General de Catalunya

Tuset, 5-11 - 08006 Barcelona - Tel. 93 414 36 00 - www.mgc.es
Igualada | Sabadell | Sant Cugat del Vallès | Girona | Lleida | Tarragona | Palma de Mallorca